



Hoppkrönikan av Christel Behrmann

Elitryttarna fick igenom sitt krav. Ograverat. Det var givetvis helt i sin ordning, något annat fanns liksom inte i leken. Det var ju ett enkelt krav ryttarna ställde, att helt enkelt få arbeta vidare på den redan inslagna framgångsvägen.

Egentligen är de senaste veckornas händelser helt osannolika. Det är nästan så att man kommer att tänka på Tage Danielsons gamla sketch om osannolikheten för sannolikheten som osannolikt nog ändå blev sanning.

Den manifestation ryttarna genom- förde var unik

Sannolikheten att den så väl ihoparbetade hoppeliten skulle slås sönder, och för ett så sanslöst dumt skäl att bredden skulle ha blivit lidande, det skulle ingen ha anat. Ändå hände det, den man, Göte David Johansson, som arbetat stenhårt och ytterst framgångsrikt i det tysta skulle armbågas ut. En man om vilken det aldrig sagts ett ont ord, som aldrig varit föremål för sladder eller orsakat någon mediestorm (utom i positiv mening, förstås) skulle bort. Männe var han alltför duktig? Något



De flesta av toppryttarna fanns på plats i Malmö vid mötet mellan de aktiva och förbundsledningen. (foto: Leif Å Andersson)

Ryttarna vann!

Tolling måste förklara sina ageranden

annat skäl kan i alla fall inte jag finna.

Den manifestation ryttarna genomförde var unik, samtidigt som den sade allt. Om Göte Davids betydelse, om vikten av ett obrutet team och om den fantastiska laganda som råder inom svensk hoppelit i dag. Det var verkligen en för alla, alla för en. Kanske undantaget någon c-ryttare ute i busken som nu såg sin chans att få tävla internationellt, men dessa kan vi ju bortse ifrån. Det är ju inte de som ska, och kan, ta mästerskapsmedaljer.

ATT SE ALLA TOPPRYTTERNA SAMLADE på ett och samma ställe var en fantastisk upplevelse. Rolf-Göran Bengtsson, som kört hela vägen från Tyskland trots att han hade tävling tidigt dagen efter, rikstränaren Henk Nooren, som kommit från Holland, Helena Lundbäck, som stannat till i Malmö på sin väg från Norrköping till tävling i Tyskland, och alla de andra från alla håll i vårt vidsträckta land. Det kändes i luften att här fanns en koncentration av starka viljor och sträng professionalism riktad mot ett och samma mål.

Som väntat "vann" den eniga ryttar- skaran

Dessutom var händelsen smått historisk: en sådan dokumenterad enighet har aldrig tidigare skådats i de elitaktiva leden.

Visserligen tog förhandlingarna med motparten några timmar men som väntat "vann" den eniga ryttarskaran. Göte David Johansson fick fortsatt förtroende och därmed kunde förbundskaptenen Sylve Söderstrand och hans team Jana Wannius, Henk Nooren och Ulrika Hedin återta sina uppgifter att leda det svenska hopplandslaget.

De får nu dessutom göra det i en egen kommitté, elitkommittén, medan övriga ryttare tas om hand av en breddkommitté, ledd av Björn Häggström som ju av tävlingssektionen tidigare utsetts som Göte Davids ef-

terträdare. Den posten kan nog passa Häggström som ju skulle "förbättra" Göte Davids arbete och satsa mer på bredden...

RESULTATET AV FÖRHANDLINGARNA i Malmö måste innebära att elithoppningen, med Göte David i spetsen, kan fortsätta att jobba även med den ekonomiska biten, utan att bli utsatt för andras avundsjuka. Alltså arbeta med sponsorer vars medel går direkt till eliten. Förhoppningsvis kan också sponsorer som Göran Kroon och Hansbo Sport biddas. Kroon var en av dem som blev riktigt förbannade när bråket och ryttarnas strejkhot blev realitet och drog in sin satsning. Däremot har SOK, Sveriges Olympiska Kommitté, redan förklarat sig nöjd. SOK hade hotat med indragna elit- och talangbidrag (på runt två miljoner kronor) om inte oenigheterna redades ut, men nu kan alltså ryttarna och deras ledning jobba vidare, först mot EM i augusti och sedan mot OS nästa år.

Låt oss hoppas att hoppbråket blev en läxa

Bildandet av en elitkommitté var det enda rätta. Några ryttarföräldrar (Baryard, Lundbäck, Sundberg) var inne på att skapa ett eget hoppförbund men det låter sig inte göras, Riksidrottsförbundet tillåter inte något sådant. Också funderingarna på möjligheterna att separera sporten från bredden, som det var tidigare med ett ridförbund och ett ridfrämjande, blir onödiga.

Varens turbulens hade säkert kunnat undvikas om inte klåfingrigheten varit så stor inom förbundet. Eller man ska kanske i stället förklara det med bristande kommunikation mellan förbundsledning, sektioner och kommittéer.

Låt oss hoppas att hoppbråket blev en läxa och att folk börjar prata med och informera varandra.

RIDSPORTFÖRBUNDETS ORDFÖRANDE Sven Tolling var inte med i Malmö och bra var nog det, för i hans frånvaro kunde mötet koncentreras på den enda, akuta frågan. Sven Tolling är nämligen kontroversiell så det räcker och har orsakat rubriker i tidningarna på ett mindre smickrande sätt. Värst var avslöjandet av händelsen i Jerez när han kastade ut Aftonbladets reporter och fotograf som, med Malin Baryards och Helena Lundbäcks godkännande, bara ville skildra medaljfestligheterna. Tolling beskrevs som berusad och just hans dryckesvanor har uppmärksamats alltmer. I flera tidningsartiklar har ryttare uttalat sig och ansett att Tolling har alkoholproblem.

Som om inte detta var nog har Tolling till TT (Tidningarnas Telegrambyrå) uppgett att han pratat med Göte David Johansson och erbjudit honom ett annat uppdrag än som ordförande i hoppkommittén. Detta förnekar Göte David och slutsatsen måste vara att Tolling farit med lögn. Samma sak med det brännbara ämnet om en särskild sportchef, på halvtid, för hoppningen.

Undertecknad satt själv tillsammans med Tolling i pressrummet i Jerez och diskuterade saken, varvid Tolling intygade att visst skulle det bli en hoppssportchef inom det snaraste. Det behövdes och det var hoppningen värd efter alla de senaste årens framgångar, tyckte han. Men när Göte David begärde en sportchef under hösten och vintern beskyldes han för att ställa för höga krav på förbundet. Saken blev en viktig punkt på den lista med orsaker till varför Göte David inte skulle få nytt förtroende som kommittéchef.

Tollings trovärdig- het har fått sig or- dentliga törnar

TOLLING VALDES SOM ORDFÖRANDE första gången för två år sedan och kom då till ett förbund i ekonomisk ruin. Mycket effektivt har

han rensat ut alla lik ur garderoben, som han själv uttrycker det, och fått ordning på finanserna. Det var mycket bra gjort, en berövad insats som ingen kan ta ifrån honom.

På den senaste stämman omvaldes Tolling men strax därefter har hans person alltså starkt ifrågasatts. Är det möjligt för en person, som av omgivningen uppfattas ha spritproblem, att sitta i ledningen för ett idrottsförbund, dessutom ett förbund som länge arbetat för en nykter sport och som är starkt ungdomspräglad?

Tollings trovärdighet har också fått sig ordentliga törnar genom hans uttalanden som senare visat sig utan grund. Enligt tidningsuppgifter från aktiva har Tolling i deras ögon tappat allt förtroende.

Tolling kan inte avsättas som ordförande, han är demokratiskt vald av en stämman. Däremot kan han självamt avgå och det bör han överväga om han inte svart på vitt kan dementera sina alkoholproblem, eller åtminstone utlova att han under samtliga uppdrag som förbundsordförande inte dricker alkohol.

Det håller inte att en förbundsordfö- rande inte kan nås

Tolling bör också förklara sina ageranden, i främsta hand händelsen i Jerez, den påstådda utfästelsen till Göte David Johansson och löftet om en hoppssportchef. Tolling måste också göra sig nåbar, det håller inte att en förbundsordförande inte kan nås, inte vill uttala sig, när så akuta händelser uppstår som den akutella med hoppryttarna. Det kändes lite som att han slog med piskan och sedan lät andra försöka läka sårerna.

RÖSTER HAR HÖJTS för att försöka beveka förbundets hedersordförande Pehr G Gyllenhammar att tillfälligt ta över och skapa rättning i leden. Helt säkert hade Gyllenhammar med sin auktoritet och sin effektivitet kunnat skapa ordning. Men Gyllenhammar har bött många år i England (och har inga planer på att flytta hem till Sverige, vilket vissa tidningar felaktigt uppgivit) och anser sig inte tillräckligt insatt i hur svensk ridsporledning fungerar i dag.

Dessutom är det väl dagens ledare som jälva ska sopa rent framför sina dörrar och bjuda in till rent (sam)arbete. ■

RIDSPORTS redaktion, Box 14, 619 21 Trosa. Tel 0156-132 40, fax 0156-348 68. RIDSPORT utges var 14:e dag av Tidnings AB RIDSPORT. Officiellt organ för Svenska Ridsportförbundet. Momsbefriad. POSTGIRO: 85 25 24-8 (OCR 475 03 01-6). BANKGIRO: 701-0556.

Ridsports Bokservice pg 27 81 06-0. ISSN 0346-973X. REDAKTION: Jan Bohlin (ansvarig utgivare, tel 0156-348 71), Mona Gladden (tel 0156-348 73), Ann-Sofi Hjarn (tel 0156-348 72), Lena Sellman (tel 0156-348 66), Lena Särnholm (tel 0156-348 74).

FÖRETAGSANNONSER (ej häst/rubrik): Susanne Tornberg (tel 0156-348 75, sussi.tornberg@tidningenridsport.se), Jan Bohlin.

RUBRIKANNONSER: Camilla Abrahamsson, Agneta Jacobson (0156-132 40). PRENUMERATION och FAKTUROR: Anita Bohman (tel 0156-348 77).

SÄTTNING: Sonia Johansson, Anneli Persson. GRAFISK FORM och REPRO: ABCD AB, Stockholm. TRYCK: VLT Press, Västerås.

E-postadresser: redaktionen@tidningenridsport.se (redaktionellt material)
annons@tidningenridsport.se (endast häst- och rubrikannonser)

pren@tidningenridsport.se (prenumerationer)
HEMSIDA: www.tidningenridsport.se